31992L0065

TARYBOS DIREKTYVA 92/65/EEB

1992 m. liepos 13 d.

nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymus ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi gyvūnai ir gyvūninės kilmės produktai įtraukti į produktų sąrašą, pateiktą Sutarties II priede; kadangi tokių gyvūnų ir produktų tiekimas rinkai yra dalies žemės ūkiu besiverčiančių gyventojų pajamų šaltinis;

kadangi, siekiant užtikrinti racionalią šio sektoriaus plėtrą ir didinti produktyvumą, gyvūnams ir produktams skirtos gyvūnų sveikatos taisyklės turėtų būti nustatytos Bendrijos lygiu;

kadangi Bendrija privalo patvirtinti priemones, skirtas vidaus rinkai per tam tikrą laikotarpį, kuris baigiasi 1992 m. gruodžio 31 d., sukurti;

kadangi, atsižvelgdama į minėtus tikslus, Taryba yra pateikusi gyvūnų sveikatos taisykles, kurios turi būti taikomos galvijams, kiaulėms, avims, ožkoms, arklinių šeimos gyvūnams, naminiams paukščiams, inkubaciniams kiaušiniams, žuvims ir žuvų produktams, dvigeldžiams moliuskams, jaučių ir kuilių patinų spermai, avių embrionams, šviežiai mėsai, paukštienai, mėsos produktams, žvėrienai ir triušienai;

kadangi gyvūnų sveikatos taisyklės turėtų būti priimtos tam, kad būtų galima tiekti rinkai tokius gyvūnus ir gyvūninės kilmės produktus, kuriems kol kas netaikomos ankščiau minėtos taisyklės;

kadangi reikėtų priimti nuostatą, leidžiančią taikyti šią direktyvą nepažeidžiant 1982 m. gruodžio 3 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3626/82 dėl Konvencijos dėl tarptautinės prekybos nykstančių rūšių gyvūnija ir augmenija įgyvendinimo Bendrijoje ([4]);

kadangi, atsižvelgiant į tam tikrus techninius aspektus, turi būti daroma nuoroda į 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis ([5]) ir 1985 m. lapkričio 18 d. Direktyvą 85/511/EEB, kurioje pateiktos Bendrijoje taikomos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonės ([6]);

kadangi dėl patikrinimų ir pakartotinių patikrinimų organizavimo bei apsaugos priemonių, kurias būtina įgyvendinti, turi būti nurodoma remtis bendrosiomis taisyklėmis, pateiktomis 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ([7]);

kadangi, išskyrus tuos atvejus, kai nurodoma kitaip, gyvūnų ir gyvūninės kilmės produktų prekyba turi būti liberalizuota, nepažeidžiant būtinybės taikyti apsaugos priemones;

kadangi dėl didelio pavojaus išplisti ligoms, kurios gali paveikti gyvūnus, tam tikriems gyvūnams ir gyvūninės kilmės produktams turėtų būti nustatyti tam tikri reikalavimai, kurie turėtų būti taikomi tais atvejais, kai tie gyvūnai ar produktai tiekiami rinkai, ypač kai jais prekiaujama regionuose, kuriuose yra labai gera sveikatingumo būklė;

kadangi ypatinga padėtis, susidariusi Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinėje Karalystėje bei Airijoje dėl to, kad šios šalys yra salos, ir tai, kad jose ilgą laiką gyvūnai nesirgo pasiutlige, pateisina tam tikras nuostatas, kurios turi būti priimtos siekiant užtikrinti, jog tiekiant Jungtinės Karalystės ir Airijos rinkai šunis ir kates, kurie nėra kilę iš tų šalių, šiose valstybėse nekils pasiutligės pavojus, tačiau visa tai vis dėlto neturi įtakos veterinarinių patikrinimų panaikinimui valstybių narių pasieniuose;

([1]) OL C 327, 1989 12 30, p. 57 ir OL C 84, 1990 4 2, p. 102.
([2]) OL C 38, 1990 2 19, p. 134 ir OL C 149, 1990 6 18, p. 263.
([3]) OL C 62, 1990 3 12, p. 47 ir OL C 182, 1990 7 23, p. 25.
([4]) OL L 384, 1982 12 31, p. 1. Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 197/90 (OL L 29, 1990 1 31, p. 1).
([5]) OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64. Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/499/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 107).
([6]) OL L 315, 1985 11 26, p. 11. Su pakeitimais, padarytais Direktyva 90/423/EEB (OL L 224, 1990 8 18, p. 13).
([7]) OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

kadangi sveikatos sertifikatas yra tinkamiausias būdas garantuoti, kad šių reikalavimų laikomasi, ir prižiūrėti, ar jų laikomasi;

kadangi, siekiant palaikyti esamą sveikatos situaciją Bendrijoje, reikėtų, kad, tiekiant rinkai šioje direktyvoje nurodytus gyvūnus bei gyvūninės kilmės produktus, jiems būtų taikomi būtiniausi prekybos reikalavimai, kad jų būtų laikomasi ir kad visa tai būtų prižiūrima remiantis principais ir taisyklėmis, pateiktais 1990 m. gruodžio 10 d. Tarybos direktyvoje 90/675/EEB, nustatančioje principus, reglamentuojančius produktų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrinimų organizavimą ([1]);

kadangi turėtų būti priimta nuostata dėl tvarkos, taikomos užmezgant glaudų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą Veterinarijos nuolatiniame komitete;

kadangi 29 straipsnyje nurodyta data, 1994 m. sausio 1 d., iki kurios nuostatos turi būti perkeltos į nacionalinę teisę, neturėtų turėti įtakos veterinarinių patikrinimų pasieniuose panaikinimui nuo 1993 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Šioje direktyvoje pateikti gyvūnų sveikatos reikalavimai, reglamentuojantys prekybą Bendrijos viduje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, pateiktose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I skyriuje, ir jų importą į Bendriją.

([1]) OL L 373, 1990 12 31, p. 1. Su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

Ši direktyva taikoma nepažeidžiant nuostatų, priimtų laikantis Reglamento (EEB) Nr. 3626/82.

Ši direktyva neturi įtakos nacionalinėms taisyklėms, kurios turi būti taikomos naminiams gyvūnėliams, nors jų laikymasis negali trukdyti panaikinti veterinarinius patikrinimus valstybių narių pasieniuose.

2 straipsnis

1. Šioje direktyvoje:

a) „prekyba“ suprantama taip, kaip ji apibrėžta Direktyvos 90/425/EEB 2 straipsnio 3 dalyje;

b) „gyvūnai“ reiškia gyvūnų rūšių pavyzdžius, nenurodytus Direktyvose 64/432/EEB, 90/426/EEB ([2]), 90/539/EEB ([3]), 91/67/EEB ([4]), 91/68/EEB ([5]), 91/492/EEB ([6]) ir 91/493/EEB ([7]);

c) „patvirtinta įstaiga, institutas arba centras“ reiškia nuolatinę, geografinėmis ribomis apribotą veiklos vienetą, patvirtintą laikantis 13 straipsnio nuostatų, kur paprastai laikoma arba veisiama viena arba daugiau gyvūnų rūšių, skirtų prekybai arba ne prekybai, ir tik siekiant vieno arba daugiau toliau pateiktų tikslų:

   — demonstruoti gyvūnus ir šviesti visuomenę,

   — išsaugoti tam tikras rūšis,

   — atlikti fundamentaliuosius arba taikomuosius mokslinius tyrimus arba veisti gyvūnus tokiems tyrimams;

d) „ligos, apie kurias būtina pranešti“ reiškia ligas, išvardytas A priede.

2. Išskyrus patvirtintų centrų ir įstaigų apibrėžimus, *mutatis mutandis* taikomi Direktyvų 64/432/EEB, 91/67/EEB ir 90/539/EEB 2 straipsniuose pateikti apibrėžimai.

([2]) 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/426/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir judėjimą (OL L 224, 1990 8 18, p. 42). Su pakeitimais, padarytais Direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

([3]) 1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva 90/539/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių prekybą Bendrijos viduje naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais ir jų importą iš trečiųjų šalių (OL L 303, 1990 10 31, p. 6). Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/496/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

([4]) 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/67/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių žuvininkystės ūkiuose auginamų vandens gyvūnų ir jų produktų tiekimą rinkai (OL L 46, 1991 2 19, p. 1).

([5]) 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis (OL L 46, 1991 2 19, p. 1).

([6]) 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/492/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių gyvų dvigeldžių moliuskų produkcijos gamybą ir tiekimą rinkai (OL L 268, 1991 9 24, p. 1).

([7]) 1991 m. liepos 22 d. Tarybos direktyva 91/493/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių žuvų produktų gamybą ir tiekimą rinkai (OL L 268, 1991 9 24, p. 15).

II SKYRIUS

Nuostatos, taikytinos prekybai

3 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad 1 straipsnio pirmojoje pastraipoje nurodyta prekyba, ypač apsaugos priemonės, kurių buvo imtasi, nėra draudžiamos arba ribojamos dėl su gyvūnų sveikata susijusių priežasčių, išskyrus tas, kurios atsiranda taikant šią direktyvą, arba dėl Bendrijos teisės aktų.

4 straipsnis

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad Direktyvos 90/425/EEB 4 straipsnio 1 dalies a punkte, šios direktyvos 5–10 straipsniuose nurodytais gyvūnais galima prekiauti nepažeidžiant 13 straipsnio ir tam tikrų nuostatų, kurios turi būti priimtos įgyvendinant 24 straipsnį, bet tik tuo atveju, jeigu jie atitinka 5–10 straipsniuose nustatytus reikalavimus ir yra įsigyti iš tų ūkių arba įmonių, kurie nurodyti šios direktyvos 12 straipsnio 1 ir 3 dalyse ir yra registruoti kompetentingos institucijos ir kurie įsipareigoja:

— sistemingai tikrinti laikomus gyvūnus laikantis Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 3 dalies reikalavimų,

— pranešti kompetentingai institucijai ne tik apie ligų, apie kurias būtina pranešti, protrūkį, bet ir apie B priede nurodytų ligų, kurioms tokios valstybės narės yra parengusios kontrolės arba monitoringo programas, protrūkį,

— laikytis konkrečių nacionalinių priemonių, skirtų ligos, kuri konkrečiai valstybei narei yra labai svarbi, kontrolei ir kuri yra įtraukta į programą, parengtą laikantis 14 straipsnio nuostatų arba 15 straipsnio 2 dalyje nurodyto sprendimo,

— tiekti rinkai tik tokius gyvūnus, kurie neturi jokių ligos požymių ir kurie yra iš tokių ūkių arba teritorijų, kur netaikomi jokie draudimai dėl gyvūnų sveikatos, o jeigu gyvūnų nelydi 5–11 straipsniuose nurodytas sveikatos sertifikatas arba prekybos dokumentas, tiekti tik tokius, kuriuos lydi paties ūkio subjekto surašytas patvirtinimas, kad šie gyvūnai išsiuntimo metu neturėjo jokių akivaizdžių ligos požymių ir kad jo ūkiui netaikomi jokie gyvūnų sveikatos apribojimai,

— atitikti reikalavimus, garantuojančius laikomų gyvūnų gerovę.

5 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad bus leidžiama prekiauti tik tokiomis žmoginėmis beždžionėmis (*Simiae* ir *Prosimiae)*, kurios bus siunčiamos iš (ir į) tokios įstaigos, instituto arba centro, patvirtinto valstybių narių kompetentingų institucijų laikantis 13 straipsnio reikalavimų; tokius gyvūnus turi lydėti veterinarijos sertifikatas, atitinkantis E priede pateiktą pavyzdį, gyvūnų kilmės įstaigos, oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo iš instituto arba centro užpildyta deklaracija, garantuojanti tokių gyvūnų sveikumą.

2. Valstybės narės kompetentinga institucija, nukrypdama nuo šio straipsnio 1 dalies, gali leisti patvirtintai įstaigai, institutui arba centrui įsigyti žmoginių beždžionių, priklausančių kokiam nors asmeniui.

6 straipsnis

A. Nepažeisdamos 14 ir 15 straipsnių, valstybės narės užtikrina, kad Direktyvose 64/432/EEB, 90/426/EEB ir 91/68/EEB nepaminėtų rūšių kanopiniais būtų leidžiama prekiauti tik tuo atveju, jeigu jie atitinka šiuos reikalavimus:

1) apskritai, jie:

a) turi būti identifikuoti laikantis Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimų;

b) neturi būti skirti skersti pagal infekcinių ligų likvidavimo programą;

c) turi būti neskiepyti nuo snukio ir nagų ligos ir atitikti Direktyvos 85/511/EEB ir 64/432/EEB 4a straipsnio reikalavimus;

d) turi būti įsigyti ūkyje, kuris nurodytas Direktyvos 64/432/EEB 3 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose ir kuriame netaikomos gyvūnų sveikatos apsaugos priemonės, visų pirma priimtos laikantis Direktyvų 85/511/EEB, 80/217/EEB [1] ir 91/68/EEB, ir visą laiką nuo gimimo arba paskutines trisdešimt dienų iki išsiuntimo laikomi tokiame ūkyje;

e) importuojami kanopiniai:

— privalo būti iš trečiosios šalies, įrašytos skiltyje „kiti kanopiniai“ ir įtrauktos į sąrašą, sudarytą remiantis Direktyvos 72/462/EEB [2] 3 straipsniu,

[1] 1980 m. sausio 22 d. Tarybos direktyva 80/217/EEB, pateikianti Bendrijos priemones dėl klasikinio kiaulių maro kontrolės (OL L 47, 1980 2 21, p. 11). Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 87/486/EEB (OL L 280, 1987 10 3, p. 21).

[2] 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 72/462/EEB dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų importuojant galvijus, kiaules ir šviežią mėsą iš trečiųjų šalių (OL L 302, 1972 12 31, p. 28). Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/497/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 69).

— privalo atitikti konkrečius sveikatos reikalavimus, nustatytus laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos ir lygiaverčius bent jau šio straipsnio reikalavimams;

f) privalo turėti E priede pateikto pavyzdžio sertifikatą, kuriame būtų toks pareiškimas:

„Pareiškimas

Aš, toliau pasirašęs (oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas), patvirtinu, kad šis atrajotojas (kiaulė) ([a]), kuriam netaikomi Direktyvos 64/432/EEB reikalavimai:

a) priklauso ….. rūšiai;

b) apžiūros metu neturėjo jokių klinikinių kokios nors ligos, kuria gali susirgti, požymių;

c) yra iš oficialiai patvirtintos tuberkulioze neužkrėstos (oficialiai patvirtintos brucelioze neužkrėstos) arba brucelioze neužkrėstos bandos (ūkio), kur netaikomi apribojimai dėl kiaulių maro ([a]), arba iš ūkio, kur gyvūnui buvo atlikti Direktyvos 92/65/EEB 6 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktyje nurodyti tyrimai, o jų rezultatai buvo neigiami.

([a]) Nereikalinga išbraukti.“;

2) atrajotojai:

a) privalo būti iš oficialiai patvirtintos tuberkulioze neužkrėstos ir oficialiai patvirtintos brucelioze neužkrėstos bandos pagal Direktyvas 64/432/EEB arba 91/68/EEB ir atitikti gyvūnų sveikatai keliamus atitinkamus galvijams skirtus reikalavimus, kurie nustatyti Direktyvos 64/432/EEB 3 straipsnio 2 dalies c, d, f, g ir h punktuose arba Direktyvos 91/68/EEB 3 straipsnyje;

b) jeigu jie nėra įsigyti iš bandos, kuri atitinka šios straipsnio dalies a punkto reikalavimus, jie privalo būti įsigyti ūkyje, kuriame per 42 dienas iki gyvūnų pakrovimo nebuvo užregistruota nė vieno bruceliozės arba tuberkuliozės susirgimo ir kuriame atrajojantiems gyvūnams per 30 dienų iki jų išsiuntimo buvo atlikti toliau nurodyti tyrimai, o jų rezultatai buvo neigiami:

— tuberkuliozės tyrimas,

— bruceliozės antikūnų tyrimas.

Reikalavimai, susiję su tokiais tyrimais, ir tokių ūkių statuso tuberkuliozės ir bruceliozės atžvilgiu apibrėžimas nustatomi laikantis šios direktyvos 26 straipsnyje nurodytos tvarkos.

Iki tol, kol bus priimti sprendimai, nurodyti pirmiau pateiktoje pastraipoje, ir toliau taikomos nacionalinės taisyklės, ypač tuberkuliozės atveju;

3) kiaulės:

a) privalo būti įsigytos ne toje teritorijoje, kuriai taikomi draudimai, susiję su afrikiniu kiaulių maru, pagal Direktyvos 64/432/EEB 9a straipsnį;

b) privalo būti įsigyti ūkyje, kuriam netaikomi jokie apribojimai, nustatyti Direktyvoje 80/217/EEB ir taikomi kilus klasikiniam kiaulių marui;

c) privalo būti įsigyti brucelioze neužkrėstame ūkyje, kaip nurodyta Direktyvoje 64/432/EEB, ir atitikti gyvūnų sveikatos reikalavimus kiaulėms, kurie nustatyti Direktyvoje 64/432/EEB;

d) jeigu jos nėra įsigytos iš tokios bandos, kuri atitinka šios dalies c punkto reikalavimus, per 30 dienų iki išsiuntimo joms turi būti atliktas bruceliozės antikūnų tyrimas, o jo rezultatai turi būti neigiami.

B. Direktyva 64/432/EEB yra iš dalies keičiama:

1) 2 straipsnio b ir c punktuose „galvijas (-ai)“ keičiama į „galvijų rūšims priklausantis (-ys) galvijas (-ai) (tarp jų *Bubalus bubalus*)“;

2) įterpiamas šis straipsnis:

„10a straipsnis

Laikantis 12 straipsnyje nurodytos tvarkos, sveikatos sertifikatas, kurio pavyzdys pateiktas F priede, gali būti keičiamas arba papildomas, ypač siekiant atsižvelgti į Direktyvos 92/65/EEB 6 straipsnio reikalavimus.“

7 straipsnis

A. Valstybė narė užtikrina, kad paukščiais, nenurodytais Direktyvoje 90/539/EEB, gali būti prekiaujama tik tais atvejais, jeigu jie atitinka šiuos reikalavimus:

1) apskritai:

a) jie turi būti kilę iš ūkio, kuriame per 30 dienų iki išsiuntimo nebuvo diagnozuota paukščių gripo;

b) jie turi būti kilę iš tokio ūkio arba teritorijos, kur nebūtų apribojimų, taikomų skiriant priemones, taikytinas kovojant su Niukaslio liga.

Iki tol, kol bus įgyvendintos Bendrijos priemonės, nurodytos Direktyvos 90/539/EEB 19 straipsnyje, ir toliau, laikantis bendrųjų Sutarties nuostatų, taikomi nacionaliniai kovos su Niukaslio liga reikalavimai;

c) jeigu paukščiai buvo importuoti iš trečiųjų šalių, jie, remiantis Direktyvos 91/496/EEB 10 straipsnio 1 dalies trečiosios pastraipos reikalavimu, turi būti buvę karantine tame ūkyje, į kurį nugabenami juos įvežus į Bendrijos teritoriją;

2) be to, papūginiai paukščiai:

a) neturi būti įsigyti iš ūkio ar kontaktavę su gyvūnais iš tokio ūkio, kuriame buvo diagnozuota psitakozė (*Chlamydia psittaci*).

Draudimo laikotarpis, skaičiuojant nuo paskutinio registruoto susirgimo, ir gydymo, kuris atliekamas taikant veterinarinę priežiūrą, pripažintą laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos, laikotarpis turi tęstis bent du mėnesius;

b) turi būti identifikuoti remiantis Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punktu.

Papūginių paukščių, ypač nesveikų, identifikavimo metodai nustatomi laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos;

c) turi būti lydimi prekybos dokumento, pasirašyto oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba veterinarijos gydytojo, atsakingo už kilmės ūkį arba įmonę ir tam tikslui įgalioto kompetentingos institucijos.

B. 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 91/495/EEB dėl visuomenės ir gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos triušienos ir ūkiuose augintų medžiojamų paukščių ir gyvūnų mėsos gamybai ir tiekimui rinkai ([1]) 2 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje po žodžių „Direktyva 90/539/EEB“ trečiojoje eilutėje įterpiami žodžiai „ir bėgiojantys paukščiai (*Ratitae*)“.

1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvos 90/539/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą naminiais paukščiais ir perinti skirtais kiaušiniais iš trečiųjų šalių ir jų importą į Bendriją ([2]), 2 straipsnio 2 dalies 1 punkte po žodžių „ir kurapkos“ įterpiami žodžiai „ir bėgiojantys paukščiai (*Ratitae*)“.

8 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad prekiauti bitėmis (*Apis melifera*) gali būti leidžiama tik tuo atveju, jeigu jos atitinka šiuos reikalavimus:

a) yra įsigytos iš teritorijos, kurioje negalioja draudimai, susiję su bičių amerikinio puvinio susirgimais.

Draudimo periodas privalo tęstis bent 30 dienų nuo paskutinio susirgimo įregistravimo datos ir nuo datos, kai kompetentinga institucija būna patikrinusi visus avilius, esančius trijų kilometrų spinduliu, ir visi infekuoti aviliai yra sudeginti arba sutvarkyti ir apžiūrėti taip, kaip buvo nurodžiusi minėta kompetentinga institucija.

Laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos ir pasikonsultavus su Veterinarijos moksliniu komitetu, bitėms (*Apis melifera*) taikomi arba lygiaverčiai reikalavimai gali būti taikomi kamanėms;

b) jas turi lydėti sveikatos sertifikatas, atitinkantis E priede pateiktą pavyzdį, su kompetentingos institucijos užpildyta deklaracija, garantuojančia, jog laikomasi šios straipsnio dalies a punkto reikalavimų.

9 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad prekybai būtų pateikti tik tie skeltalūpiai (triušiai), kurie atitinka šiuos reikalavimus:

a) jie neturi būti įsigyti iš ūkio ar kontaktavę su gyvūnais iš tokio ūkio, kuriame sergama pasiutlige arba įtariama, kad ja galėjo būti sergama pastarąjį mėnesį;

b) jie turi būti įsigyti iš ūkio, kuriame nė vienas gyvūnas neturi klinikinių miksomatozės požymių.

2. Valstybės narės, kuriose reikalaujama pateikti sveikatos sertifikatą dėl skeltalūpių (triušių) judėjimo jų teritorijoje, gali reikalauti, kad joms siunčiamus gyvūnus lydėtų E priede pateiktą pavyzdį atitinkantis sveikatos sertifikatas, prie kurio būtų pridėtas tokio turinio pareiškimas:

„Aš, toliau pasirašęs, …., patvirtinu, kad ši siunta atitinka Direktyvos 92/65/EEB 9 straipsnio reikalavimus ir kad šie gyvūnai, juos apžiūrint, neturėjo jokių klinikinių ligos požymių.“

Toks sertifikatas turi būti išduotas oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba veterinarijos gydytojo, kuris atsakingas už kilmės ūkį ir kurį šiam tikslui yra įgaliojusi kompetentinga institucija, o plėtojant pramoninę veislininkystę – oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas. Valstybės narės, norinčios pasinaudoti tokia galimybe, informuoja Komisiją, kuri privalo užtikrinti, kad buvo laikomasi šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodyto reikalavimo.

([1]) OL L 268, 1991 9 24, p. 41.
([2]) OL L 303, 1990 10 31, p. 6.

3. Airijoje ir Jungtinėje Karalystėje gali būti reikalaujama pateikti sveikatos sertifikatą, kuris garantuotų, kad laikomasi 1 dalies a punkto reikalavimo.

10 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų draudžiama prekiauti šeškais, audinėmis ir lapėmis, įsigytomis ūkyje arba kontaktavusiomis su gyvūnais iš tokio ūkio, kuriame sergama pasiutlige arba įtariama, kad ja galėjo būti sergama per pastaruosius šešis mėnesius, ypač jeigu nevykdoma sisteminga skiepijimo programa.

2. Prekybai, išskyrus prekybą tarp valstybių narių, nurodytų šio straipsnio 3 dalyje, teikiami šunys ir katės privalo atitikti šiuos reikalavimus:

a) vyresni nei trijų mėnesių gyvūnai privalo:

— tą dieną, kai yra išsiunčiami iš ūkio, neturėti jokių ligų, ypač užkrečiamųjų, būdingų jų rūšims, požymių,

— turėti tatuiruotę arba nedidelę plokštelę su identifikavimo sistema, implantuotą laikantis išsamių taisyklių, kurios turi būti nustatytos 26 straipsnyje nurodyta tvarka,

— trijų mėnesių amžiaus būti paskiepyti nuo pasiutligės kasmetine gyvos vakcinos injekcija arba kas tam tikrą laiką, kurį tokiai vakcinai nustato siunčiančiosios valstybės narės, nukenksminta vakcina, turinčia bent vieną tarptautinį antigeno vienetą (PSO standartas), kuris matuojamas remiantis aktyvumo tyrimu, taikant Europos farmakopėjos aprašytą būdą, pripažintą laikantis 26 straipsnyje nustatytos tvarkos.

Vakcinacija turi būti patvirtinta oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba veterinarijos gydytojo, atsakingo už kilmės ūkį ir įgalioto šiam tikslui kompetentingos institucijos. Vakcinacijos sertifikate turi būti nurodytas vakcinos pavadinimas ir jos partijos numeris (ant lipnios etiketės, jei įmanoma):

— šunys turi būti paskiepyti nuo šunų enterito,

— turi būti pateiktas individualus pasas, pagal kurį būtų galima tiksliai identifikuoti gyvūną ir kuriame būtų nurodytos skiepijimo datos, ir (arba) sertifikatas, atitinkantis E priede pateiktą pavyzdį, prie kurio būtų pridėtas toliau pateiktas pareiškimas, užpildytas oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba veterinarijos gydytojo, atsakingo už kilmės ūkį ir įgalioto tokiam tikslui kompetentingos institucijos:

„Aš, toliau pasirašęs ….., patvirtinu, kad šiame sertifikate nurodytos katės (šunys) atitinka Direktyvos 92/65/EEB 10 straipsnio 2 dalies a ir b punktų ir 3 dalies b punkto [a] reikalavimus ir yra įsigyti ūkyje, kuriame per pastaruosius šešis mėnesius nebuvo užregistruotas nė vienas pasiutligės susirgimas.

[a] Netinkama išbraukti.“;

b) jaunesni nei trijų mėnesių gyvūnai privalo:

— atitikti šio straipsnio a dalies pirmosios ir penktosios įtraukų reikalavimus,

— nebūti įsigyti iš ūkio, kuriame galioja gyvūnų judėjimo apribojimai, taikomi dėl gyvūnų sveikatos,

— būti gimę kilmės ūkyje ir laikyti nelaisvėje nuo gimimo.

3. Nuo 1994 m. liepos 1 d., nukrypstant nuo straipsnio 2 dalies, teikiant Jungtinės Karalystės ir Airijos rinkai kates ir šunis, kurie nėra kilę iš šių šalių, taikomi šie reikalavimai:

a) apskritai katės ir šunys privalo:

i) būti įsigyti registruotame ūkyje, kurio registracija turi būti sustabdyta kompetentingos institucijos, jeigu nebesilaikoma 4 straipsnyje nurodytų reikalavimų;

ii) tą dieną, kai yra išsiunčiami iš tokio ūkio, neturėti jokių užkrečiamosios ligos požymių;

iii) jau turėti identifikavimo sistemą, sudarytą laikantis išsamių taisyklių, nustatytų remiantis 26 straipsnyje pateikta tvarka;

iv) būti gimę ūkyje ir ten laikyti nelaisvėje nuo gimimo, neleidžiant kontaktuoti su laukiniais gyvūnais, galinčiais susirgti pasiutlige;

v) šunys turi būti paskiepyti nuo šunų enterito;

vi) būti vežami transporto priemonėmis, kurias tokiems tikslams pripažįsta siunčiančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos;

vii) būti lydimi individualios vakcinacijos kortelės, pagal kurią būtų galima tiksliai identifikuoti gyvūną bei jo kilmę ir kurioje būtų pažymėtos vakcinacijų datos, bei sertifikato, parengto pagal pavyzdį laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos ir užpildyto oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba veterinarijos gydytojo, atsakingo už gyvūno kilmės ūkį ir įgalioto tokiam tikslui kompetentingos institucijos;

b) be to, jie privalo:

i) arba būti paskiepyti nuo pasiutligės, kai jiems sukanka trys mėnesiai ir likus bent šešiems mėnesiams iki jų išsiuntimo, suleidžiant nukenksmintos vakcinos injekciją, turinčią bent 1 tarptautinį antigeno vienetą (PSO standartas), kuris apskaičiuojamas aktyvumo tyrimu, taikant Europos farmakopėjos aprašytą metodą, pripažintą laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos, suleidžiant vakciną kartu su kasmetine gyvos vakcinos injekcija, arba kas tam tikrą laiką, kurį tokiai vakcinai nustato siunčiančioji valstybė narė.

Vakcinacija turi būti patvirtinta oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo arba veterinarijos gydytojo, atsakingo už kilmės ūkį ir įgalioto šiam tikslui kompetentingos institucijos. Vakcinacijos sertifikate turi būti nurodytas vakcinos pavadinimas ir jos partijos numeris (ant lipnios etiketės, jei įmanoma).

Be to, po vakcinacijos jiems turi būti atliktas serologinis tyrimas, kurio apsauginis antikūnų titras būtų bent 0,5 tarptautinių vienetų. Jam nustatyti serologinis tyrimas turėtų būti atliktas laikantis PSO reikalavimų. Po pirmosios vakcinacijos, toks tyrimas turi būti atliekamas tarp pirmojo ir trečiojo mėnesio;

ii) arba, jeigu nesilaikoma šio punkto i papunkčio sąlygų, palydovo lydimi, būti siunčiami šešiems mėnesiams į karantino punktą, patvirtintą siunčiančiosios valstybės narės.

Iki 1994 m. liepos 1 d. lieka galioti nacionalinės taisyklės, taikomos pasiutligės atveju, tačiau tai negali turėti įtakos veterinarinių patikrinimų panaikinimui valstybių narių pasieniuose.

4. Nepažeisdamos šio straipsnio 2 ir 3 dalių reikalavimų, Airija ir Jungtinė Karalystė gali laikytis savo nacionalinių karantino, taikomo visiems mėsėdžiams žvėrims, primatams, šikšnosparniams ir kitiems gyvūnams, kurie gali susirgti pasiutlige, kuriems taikoma ši direktyva, ir negali būti pateikta jokių įrodymų, kad jie yra gimę kilmės ūkyje ir buvo laikyti nelaisvėje nuo gimimo, taisyklių, tačiau tokių taisyklių taikymas turi netrukdyti veterinarinių patikrinimų panaikinimui valstybių narių pasieniuose.

5. Sprendimas 90/638/EEB keičiamas taip:

1 straipsnyje įterpiama ši įtrauka:

„— pasiutligės kontrolės programų kriterijai pateikti III priede“;

2) pridedamas toks priedas:

„III PRIEDAS

Pasiutligės kontrolės programų kriterijai

Į pasiutligės kontrolės programas turi būti įtraukta bent jau:

a) kriterijai, nurodyti I priedo 1–7 punktuose;

b) išsami informacija apie regioną arba regionus, kuriuose turi būti vykdoma oralinė lapių imunizacija, ir jų gamtines ribas. Toks regionas arba regionai turi apimti bent 6 000 km² arba visą valstybės narės nacionalinę teritoriją ir gretimus trečiosios šalies plotus;

c) išsami informacija apie vakcinas, kurias būtina panaudoti, paskirstymo sistemą, jauko išdėstymo tankį ir dažnumą;

d) jei reikia, smulki informacija apie floros ir faunos išsaugojimo planus, įgyvendinamus savanoriškų organizacijų teritorijoje, kuriai taikomi šie projektai, jų išlaidos ir tikslas.“

6. Taryba, kvalifikuota balsų dauguma pritarusi Komisijos siūlymui, skiria konkretų institutą, kuris turėtų nustatyti serologinių tyrimų standartizavimo kriterijus, ir priima sprendimą dėl jo įsipareigojimų.

7. Valstybės narės garantuoja, kad išlaidas, susijusias su serologinio tyrimo taikymu, padengia importuotojai.

8. Šis straipsnis, ypač jo 3 dalies b punkte nurodytos serologinio tyrimo taikymo sąlygos, turi būti iš naujo apsvarstytas iki 1997 m. sausio 1 d. atsižvelgiant į pasiutligės plitimą valstybėse narėse.

11 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad, nepažeidžiant sprendimų, kurie turi būti priimti įgyvendinant 21 ir 23 straipsnius, prekyba vyktų tik ta sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kurie atitinka šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytus reikalavimus.

2. Avinų, ožių ir arklinių šeimos gyvūnų sperma, nepažeidžiant jokių kriterijų, kurių turi būti laikomasi įrašant arklinių šeimos gyvūnus į kilmės knygas, skirtas tam tikroms specifinėms veislėms:

— atsižvelgiant į tai, kad yra skirta dirbtiniam sėklinimui, turi būti surinkta ir paruošta centre, kuris, atsižvelgiant į sveikatos reikalavimus, yra tvirtinamas laikantis D priedo I skyriaus reikalavimų, arba avinų ir ožių sperma, nukrypstant nuo pirmiau pateikto teiginio, turi būti surinkta ūkyje, atitinkančiame Direktyvos 91/68/EEB reikalavimus,

— turi būti surinkta iš gyvūnų, atitinkančių D priedo II skyriaus reikalavimus (dėl gyvūnų priėmimo ir įprastinių patikrinimų),

— turi būti surinkta, paruošta ir konservuota laikantis D priedo III skyriaus reikalavimų,

— vežant į kitą valstybę narę, turi būti lydima sveikatos sertifikato, atitinkančio pavyzdį, nustatytą laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos.

3. Avių (ožkų) ir arklinių šeimos gyvūnų bei kiaulių kiaušialąstės ir embrionai turi būti:

— paimti surinkimo grupės, patvirtintos valstybės narės kompetentingos institucijos, iš moteriškosios lyties donorų, atitinkančių D priedo IV skyriuje pateiktus reikalavimus, ir paruošti tam tikroje laboratorijoje,

— tvarkomi ir laikomi pagal D priedo III skyriaus reikalavimus,

— vežant į kitą valstybę narę, lydimi sveikatos sertifikato, atitinkančio pavyzdį, nustatyto laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos.

Avinų, ožių ir arklinių šeimos gyvūnų sperma, naudojama moteriškosios lyties donorams apvaisinti, turi atitikti šio straipsnio 2 dalies nuostatas, o kuilių sperma – Direktyvos 90/429/EEB nuostatas. Bet kokios papildomos garantijos gali būti nustatomos laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos.

4. Iki 1997 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia pranešimą ir konkrečius pasiūlymus dėl šio straipsnio įgyvendinimo, ypač atsižvelgdama į mokslo ir technologijos plėtrą.

12 straipsnis

1. Direktyva 90/425/EEB nustatytos patikrinimų taisyklės, ypač susijusios su patikrinimų ir pakartotinių patikrinimų, kuriuos būtina atlikti, organizavimu, taikomos šios direktyvos reglamentuojamiems gyvūnams, spermai, kiaušialąstėms ir embrionams, kurie yra lydimi sveikatos sertifikato. Kiti gyvūnai turi būti įsigyti ūkyje, kuriam galioja tos direktyvos principai, taikomi atliekant kilmės ir paskirties patikrinimus.

2. Direktyvos 90/425/EEB 10 straipsnis taikomas gyvūnams, spermai, kiaušialąstėms ir embrionams, kuriems taikoma ši direktyva.

3. Prekiaujant Direktyvos 90/425/EEB 12 straipsnis taikomas ir prekiautojams, kurie nuolat arba kartais laiko gyvūnus, nurodytus 7, 9 ir 10 straipsniuose.

4. Apie gyvūnų, spermos, kiaušialąsčių ir embrionų, kuriuos lydi sveikatos sertifikatas, kaip nurodyta šioje direktyvoje, paskirties vietą, kaip nurodyta Direktyvos 90/425/EEB 4 straipsnio 2 dalyje, pranešama naudojantis *Animo* sistema.

5. Tais atvejais, jeigu įtariama, kad nesilaikoma šios direktyvos nuostatų, arba abejojama gyvūnų sveikata arba spermos, kiaušialąsčių ir embrionų, nurodytų 1 straipsnyje, kokybe, nepažeisdama konkrečių šios direktyvos nuostatų, kompetentinga institucija atlieka bet kokius patikrinimus, kuriuos atlikti mano esant reikalinga.

6. Už šios direktyvos pažeidimus valstybės narės taiko reikiamas administracines arba baudžiamąsias priemones, ypač nustačius, kad parengtuose sertifikatuose arba dokumentuose nurodyta gyvūnų būklė neatitinka tikrosios gyvūnų, minimų 1 straipsnyje, būklės, kad tokių gyvūnų identifikavimas arba tokios spermos, kiaušialąsčių ir embrionų žymėjimas neatitinka šios direktyvos reikalavimų arba kad nebuvo atlikti šioje direktyvoje nurodyti tokių gyvūnų arba produktų patikrinimai.

13 straipsnis

1. Prekiaujant gyvūnų, kurie gali susirgti A arba B prieduose išvardytomis ligomis, rūšimis, tais atvejais, kai paskirties valstybė narė taiko garantiją, nurodytą 14 ir 15 straipsniuose, ir prekiaujant sperma, kiaušialąstėmis arba embrionais tokių gyvūnų, kurie siunčiami iš įstaigų, institutų arba centrų, patvirtintų kaip nurodyta C priede, ir į juos, turi būti pateiktas vežimo dokumentas, atitinkantis E priede pateiktą pavyzdį. Šiame dokumente, kurį turi užpildyti veterinarijos gydytojas, atsakingas už tokią kilmės įstaigą, institutą arba centrą, turi būti nurodyta, kad tokie gyvūnai, sperma, kiaušialąstės arba embrionai yra įsigyti įstaigoje, institute arba centre, patvirtintame laikantis C priedo reikalavimų, ir šis dokumentas privalo juos lydėti vežimo metu.

2. a) Kad būtų patvirtinti, įstaigos, institutai arba centrai pateikia valstybės narės kompetentingai institucijai visus reikiamus ligų, apie kurias būtina informuoti, patvirtinamuosius dokumentus, kaip reikalaujama C priede.

b) Gavusi prašymo patvirtinti arba patvirtinimą pratęsti dokumentus, kompetentinga institucija juos išnagrinėja, atsižvelgdama į juose pateiktą informaciją ir, jei reikia, į vietoje atliktų tyrimų rezultatus.

c) Kompetentinga institucija panaikina patvirtinimą vadovaudamasi C priedo 3 punktu.

d) Kiekviena valstybė narė siunčia Komisijai patvirtintų įstaigų, institutų ir centrų sąrašą ir bet kokius tokio sąrašo pakeitimus. Šią informaciją Komisija perduoda kitoms valstybėms narėms.

14 straipsnis

1. Tais atvejais, kai valstybė narė tiesiogiai arba per veislininkystės specialistus rengia arba yra parengusi privalomą arba neprivalomą vienos iš ligų, minimų B priede, kontrolės arba monitoringo programą, ji gali tą programą pateikti Komisijai; programoje turi būti nurodyta:

— minimos ligos paplitimas valstybės narės teritorijoje,

— ar ši liga yra iš tų, apie kurias būtina pranešti,

— dėl kokių priežasčių programa buvo parengta, įvertinant jos ekonominį efektyvumą ir ligos pavojingumą,

— geografinis plotas, kuriame tokia programa turėtų būti įgyvendinta,

— statuso kategorijos, kurios turėtų būti taikomos įstaigoms, reikalavimai kiekvienai gyvūnų rūšiai juos įvežant į ūkį ir tyrimų procedūros, kurias reikėtų atlikti,

— programos monitoringo būdai, tarp jų veislinių gyvūnų augintojų dalyvavimo kontrolės arba monitoringo programoje mastas,

— veiksmai, kurių turėtų būti imtasi, jeigu dėl kokios nors priežasties ūkis prarastų savo statusą,

— priemonės, kurių turėtų būti imtasi, jeigu pagal programą atliekamų tyrimų rezultatai pasirodytų esą teigiami,

— nediskriminuojantis prekybos tos valstybės narės teritorijoje pobūdis Bendrijos vidaus prekybos atžvilgiu.

2. Komisija nagrinėja valstybių narių pateiktas programas. Programos gali būti tvirtinamos 26 straipsnyje nurodyta tvarka, laikantis šio straipsnio 1 dalyje pateiktų kriterijų. Tuo pačiu metu arba vėliausiai po trijų mėnesių nuo programos pateikimo dienos, laikantis tos pačios tvarkos, nustatomos bendrojo pobūdžio arba ribotos papildomos garantijos, kurių gali būti pareikalauta prekiaujant. Šios garantijos neturi viršyti garantijų, kurias valstybė narė suteikia valstybiniu mastu.

3. Valstybių narių pateiktos programos gali būti keičiamos arba pildomos laikantis 26 straipsnyje pateiktos tvarkos. Šio straipsnio 2 dalyje minimų garantijų pakeitimai gali būti daromi laikantis tos pačios tvarkos.

15 straipsnis

1. Tais atvejais, kai valstybė narė mano, kad jos teritorijoje arba teritorijos dalyje gyvūnai, kuriems taikoma ši direktyva, nėra užsikrėtę viena iš B priede nurodytų ligų, ji pateikia Komisijai reikiamus patvirtinamuosius dokumentus, kuriuose turi būti nurodyta:

— ligos pobūdis ir jos židinių atsiradimo valstybės narės teritorijoje istorija,

— priežiūros patikrinimo rezultatai, remiantis serologiniais, mikrobiologiniais, patologiniais arba epidemiologiniais tyrimais,

— laikotarpis, kuriuo ši liga buvo iš tų, apie kurias būtina pranešti kompetentingai institucijai,

— priežiūros laikotarpis,

— jei reikia, laikotarpis, per kurį skiepyti nuo šios ligos buvo uždrausta, ir geografinė teritorija, kurioje toks draudimas buvo taikomas,

— priemonės, skirtos patikrinti, ar šios ligos nebėra.

2. Komisija nagrinėja dokumentus, nurodytus straipsnio 1 dalyje, ir pateikia Veterinarijos nuolatiniam komitetui sprendimą, patvirtinantį arba atmetantį valstybės narės pateiktą planą. Jei planas yra priimamas, papildomos bendrojo arba specialaus pobūdžio garantijos, kurių gali būti pareikalauta prekiaujant, nustatomos laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos. Jos neturi viršyti garantijų, kurias valstybė narė suteikia valstybiniu mastu.

Iki tol, kol bus priimtas sprendimas, tokia valstybė narė prekybos sandoriuose gali ir toliau taikyti reikalavimus, būtinus jos statusui išlaikyti.

3. Valstybė narė praneša Komisijai apie bet kokį faktų, nurodytų straipsnio 1 dalyje, pasikeitimą. Atsižvelgus į tokį pranešimą, garantijos, nustatytos laikantis straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, gali būti keičiamos arba atmetamos laikantis 26 straipsnyje pateiktos tvarkos.

III SKYRIUS

Nuostatos, taikytinos importui į Bendriją

16 straipsnis

Reikalavimai, taikytini gyvūnų, spermos, kiaušialąsčių ir embrionų, kuriems taikoma ši direktyva, importui turi būti lygiaverčiai bent jau tiems reikalavimams, kurie nurodyti II skyriuje.

17 straipsnis

1. Kad 16 straipsnis būtų taikomas vienodai, laikomasi toliau pateiktų straipsnio dalių nuostatų.

2. Į Bendriją gali būti importuojami tik tie 1 straipsnyje nurodyti gyvūnai, sperma, kiaušialąstės ir embrionai, kurie atitinka šiuos reikalavimus:

a) jie turi būti įsigyti trečiojoje šalyje, kuri įtraukta į sąrašą, sudarytą laikantis straipsnio 3 dalies a punkto reikalavimų;

b) jie turi būti lydimi sveikatos sertifikato, atitinkančio pavyzdį, kuris turi būti sudarytas laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos, pasirašytas eksportuojančios šalies kompetentingos institucijos ir liudijantis, kad šie gyvūnai, sperma, kiaušialąstės ir embrionai atitinka papildomus reikalavimus arba dėl jų gali būti pateiktos lygiavertės garantijos, minimos straipsnio 4 dalyje, ir kad jie įsigyti patvirtintuose centruose, įstaigose, institutuose arba surinkimo centruose, galinčiuose pateikti tokias garantijas.

3. Laikantis 26 straipsnyje pateiktos tvarkos, pateikiami:

a) nepažeidžiant sąrašo, nurodyto 6 straipsnio A skyriaus 1 dalies e punkte, laikinasis trečiųjų šalių arba trečiųjų šalių dalių, kurios iki 29 straipsnyje nurodytos datos galėtų valstybėms narėms ir Komisijai pateikti garantijas, lygiavertes nurodytosioms II skyriuje, sąrašas, ir surinkimo centrų, kuriems jos galėtų pateikti tokias garantijas, sąrašas.

   Toks laikinas sąrašas sudaromas iš sąrašų įstaigų, kurias, Komisijai įsitikinus, kad jos atitinka šioje direktyvoje nurodytus principus ir bendrąsias taisykles, tvirtina ir tikrina kompetentingos institucijos;

b) nauji tokio sąrašo duomenys, įrašyti atsižvelgus į straipsnio 4 dalyje nurodytus patikrinimus;

c) specialūs gyvūnų sveikatos reikalavimai, ypač skirti apsaugoti Bendriją nuo tam tikrų egzotinių ligų, arba garantijos, lygiavertės pateiktosioms šioje direktyvoje.

   Trečiosioms šalims nustatyti specialūs reikalavimai ir lygiavertės garantijos negali būti palankesni už nurodytuosius II skyriuje.

4. Į straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą gali būti įtrauktos tik tos trečiosios šalys arba jų dalys:

a) iš kurių importas nedraudžiamas:

   — dėl vienos A priede minimų ligų arba dėl bet kokios kitos Bendrijai egzotinės ligos,

   — laikantis Direktyvos 72/462/EEB 6, 7 ir 14 straipsnių, Direktyvos 91/495/EEB 17 straipsnio bei Direktyvos 71/118/EEB ([1]) nuostatų; kitų gyvūnų, kuriems taikoma ši direktyva, importas nedraudžiamas, laikantis sprendimo, priimto 26 straipsnyje nurodyta tvarka, atsižvelgiant į jų sveikatos būklę;

b) kurios, priklausomai nuo jų įstatymų ir veterinarijos bei kontrolės tarnybų darbo organizavimo, joms galiojančių tokių tarnybų įgaliojimų bei priežiūros, remiantis Direktyvos 72/462/EEB 3 straipsnio 2 dalimi, yra pripažintos kaip galinčios garantuoti jose galiojančių įstatymų įgyvendinimą;

c) kurių veterinarijos tarnybos gali garantuoti, kad laikomasi sveikatos reikalavimų, lygiaverčių bent jau II skyriuje pateiktiesiems.

5. Komisijos ir valstybių narių ekspertai atlieka patikrinimus vietoje, kad nustatytų, ar gamybos sąlygų ir tiekimo rinkai garantijos, kurias pateikia trečioji šalis, gali būti laikomos lygiavertėmis toms, kurios taikomos Bendrijoje.

Valstybių narių ekspertus, atsakingus už tokius patikrinimus, skiria Komisija valstybių narių siūlymu.

Šie patikrinimai atliekami Bendrijos, kuri padengia visas galimas su tuo susijusias išlaidas, vardu.

6. Kol bus atlikti straipsnio 5 dalyje nurodyti patikrinimai, laikomasi nacionalinių taisyklių, taikytinų patikrinimams trečiosiose šalyse. Jos privalo per Veterinarijos nuolatinį komitetą pranešti apie bet kokius tokių patikrinimų metu nustatytus garantijų, pateiktų laikantis straipsnio 3 dalies reikalavimų, nesilaikymo atvejus.

18 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad gyvūnai, sperma, kiaušialąstės ir embrionai, kuriems taikoma ši direktyva, į Bendriją yra importuojami tik tuo atveju, jeigu:

— juos lydi oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo parengtas sertifikatas.

  Sertifikato pavyzdys, priklausomai nuo gyvūnų tipo, sudaromas laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos,

— jie yra patikrinti taip, kaip reikalaujama Direktyvomis 90/675/EEB ir 91/496/EEB ([2]),

— prieš išsiunčiant į Bendrijos teritoriją, jie yra patikrinti oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo, kad būtų įsitikinta, jog buvo laikomasi Direktyva 91/628/EEB ([3]) nustatytų vežimo reikalavimų, ypač susijusių su girdymu ir šėrimu,

— 5–10 straipsniuose minimi gyvūnai, prieš pateikiant juos rinkai, buvo laikyti karantino sąlygomis pagal taisykles, parengtas 26 straipsnyje nurodyta tvarka.

([1]) 1971 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 71/118/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos prekybai šviežia vištiena (OL L 55, 1971 3 8, p. 23). Su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/654/EEB (OL L 353, 1990 12 17, p. 48).

([2]) 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/496/EEB dėl gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinių patikrų organizavimo, iš dalies pakeičianti Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

([3]) 1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 91/628/EEB dėl gyvūnų apsaugos juos vežant, iš dalies pakeičianti Direktyvas 90/425/EEB ir 91/496/EEB (OL L 340, 1991 12 11, p. 17).

2. Kol bus nustatytos specialios šio straipsnio taisyklės, toliau laikomasi nacionalinių taisyklių, taikytinų importui iš trečiųjų šalių, jeigu tokios taisyklės nebuvo priimtos Bendrijos lygiu ir jeigu jos nėra palankesnės už nurodytąsias II skyriuje.

19 straipsnis

Laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos, priimamas sprendimas dėl:

a) į Bendriją importuojamų gyvūnų specialių sveikatos reikalavimų ir dokumentų, kurie lydi gyvūnus, skirtus, atsižvelgiant į jų rūšį, zoologijos sodams, cirkui, atrakcionų parkams arba eksperimentinėms laboratorijoms, pobūdžio ir turinio;

b) papildomų garantijų, kartu su nurodytosiomis įvairioms gyvūnų rūšims, kurioms taikoma ši direktyva, kad būtų apsaugotos tam tikros Bendrijos gyvūnų rūšys.

20 straipsnis

Principai ir taisyklės, pateikti Direktyvoje 90/675/EEB, taikomi darant ypatingą nuorodą į patikrinimų bei pakartotinų patikrinimų, kuriuos turi atlikti valstybės narės, organizavimą bei apsaugos priemones, kurios turi būti įgyvendintos.

Kol bus įgyvendinti Direktyvos 91/496/EEB 8 straipsnio 3 dalyje ir 30 straipsnyje nurodyti sprendimai, nepažeidžiant reikalavimo laikytis šio straipsnio pirmojoje pastraipoje minimų principų ir taisyklių, toliau bus taikomos atitinkamos nacionalinės taisyklės, kurių turi būti laikomasi taikant minėtos direktyvos 8 straipsnio 1 ir 2 dalis.

IV SKYRIUS

Bendrosios baigiamosios nuostatos

21 straipsnis

Bet kurie prekybai taikytinų sertifikatų pavyzdžiai ir gyvūnų sveikatos reikalavimai, kurių turi būti laikomasi norint prekiauti gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriems netaikomi 5–11 straipsnių reikalavimai, nustatomi, jei reikia, laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos.

22 straipsnis

Šios direktyvos priedai, jei reikia, iš dalies keičiami laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos.

23 straipsnis

Laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos, specialūs reikalavimai dėl cirko bei atrakcionų gyvūnų judėjimo ir zoologijos sodams skirtų gyvūnų, spermos, kiaušialąsčių ir embrionų prekybos gali būti nustatyti, jei reikia, nukrypstant nuo 6 straipsnio A skyriaus 1 dalies e punkto ir II skyriaus.

24 straipsnis

1. Valstybės narės yra įgaliotos reikalauti, kad įvežant į jų teritoriją šioje direktyvoje minimus gyvūnus (tarp jų narvuose laikomus paukščius), spermą, kiaušialąstes ir embrionus, kurie buvo vežami trečiosios šalies teritorija, būtų pateiktas sveikatos sertifikatas, liudijantis, kad laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

2. Valstybės narės, kurios naudojasi šio straipsnio 1 dalyje nurodyta galimybe, informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares, įeinančias į Veterinarijos nuolatinio komiteto sudėtį.

25 straipsnis

Direktyvos 90/425/EEB A priedo pabaigoje įrašoma:

„1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo 1 dalyje, bei jų importą į Bendriją (OL L 268, 1992 9 14, p. 54).“

26 straipsnis

Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šiame straipsnyje pateiktą tvarką, Veterinarijos nuolatinis komitetas, įkurtas Sprendimu 68/361/EEB [1], veikia laikydamasis Direktyvos 89/662/EEB 17 straipsnyje nustatytų taisyklių.

27 straipsnis

Valstybės narės, įgyvendinančios alternatyvią kontrolės sistemą, kurioje numatytos lygiavertės pateiktoms šioje direktyvoje gyvūnų, spermos, kiaušialąsčių ir embrionų, kuriems ši direktyva taikoma, judėjimo jų teritorijoje, garantijos, abipusiai gali viena kitai leisti taikyti nukrypimus nuo 6 straipsnio A dalies 1 punkto f papunkčio, 8 straipsnio b punkto ir 11 straipsnio 1 dalies d punkto.

28 straipsnis

Kad lengviau būtų pradėti taikyti naujas šia direktyva numatytas priemones, laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos, pereinamojo laikotarpio priemonės gali būti patvirtintos trejiems metams.

[1] OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

29 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1994 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinių teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3. 1994 m. sausio 1 d., kaip galutinio nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę termino, nustatymas nepažeidžia veterinarinių patikrinimų pasieniuose panaikinimo reikalavimo, nurodyto Direktyvose 89/662/EEB ir 90/425/EEB.

30 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1992 m. liepos 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. GUMMER

A PRIEDAS

ŠIOJE DIREKTYVOJE MINIMOS LIGOS, APIE KURIAS BŪTINA PRANEŠTI [a]

Ligos	Gyvūnų rūšys
Niukaslio liga, paukščių gripas	Paukščiai
Psitakozė	Papūginiai paukščiai
Bičių amerikinis puvinys	Bitės
Snukio ir nagų liga	Atrajotojai
Bruceliozė (*Brucella ssp*.)	
Tuberkuliozė	
Klasikinis kiaulių maras	Kiaulės
Afrikinis kiaulių maras	
Snukio ir nagų liga	
Pasiutligė [b]	Visos ligai imlios rūšys

[a] Neatmetant ligų, apie kurias būtina pranešti, nurodytų Direktyvos 82/894/EEB I priede.
[b] Remiantis Direktyvos 89/455/EEB 2 straipsniu.

B PRIEDAS

SĄRAŠAS LIGŲ, DĖL KURIŲ, REMIANTIS ŠIA DIREKTYVA, GALI BŪTI PRIPAŽINTOS NACIONALINĖS PROGRAMOS

Audinės	Virusinis enteritas Aleutinė liga
Bitės	Bičių europinis puvinys Varozė ir akariozė
Žmogiškosios beždžionės ir kačių šeimos gyvūnai	Tuberkuliozė
Atrajotojai	Tuberkuliozė
Skeltalūpiai (triušiai)	Miksomatozė Virusinė hemoraginė liga Tuliaremija

C PRIEDAS

REIKALAVIMAI, REGLAMENTUOJANTYS ĮSTAIGŲ, INSTITUTŲ ARBA CENTRŲ PATVIRTINIMĄ

1. Kad gautų oficialų patvirtinimą, kaip reikalaujama šios direktyvos 13 straipsnio 2 dalyje, įstaiga, institutas arba centras, apibrėžti 2 straipsnio 1 dalies c punkte, privalo:

   a) turėti aiškias ribas ir būti atskirti nuo supančios aplinkos;

   b) būti įsikūrę pakankamai toli nuo žemdirbystės ūkių, kurių sveikatos statusui galėtų pakenkti tokios patvirtintos įstaigos, instituto arba centro kaimynystė;

   c) būti kontroliuojami veterinarijos gydytojo ([1]), prižiūrinčio gyvūnus, kad juos būtų įmanoma bet kuriuo metu pagauti, izoliuoti ir uždaryti į gardą;

   d) turėti tinkamas karantino patalpas;

   e) turėti vieną ar daugiau patalpų, kuriose būtų galima atlikti veterinarinę skerdienos ekspertizę;

   f) būti neužkrėsti A priede nurodytomis ligomis ir B priede nurodytomis ligomis, jeigu tai yra ligos, toje šalyje įtrauktos į programą pagal 14 straipsnį;

   g) įrašyti naujausius duomenis į žurnalus, nurodant:
      — kiekvienos rūšies gyvūnų, esančių toje įmonėje, skaičių ir amžių,
      — į tokią įmonę atvežamų arba iš jos išvežamų gyvūnų kiekį, jų vežimo sąlygas ir sveikatos būklę,
      — tai, kas pastebėta karantino metu,
      — sistemingai atliekamų ekskrementų tyrimų rezultatus,
      — kraujo tyrimų arba bet kokių kitų diagnostinių procedūrų rezultatus,
      — ligos atvejus ir, jei reikia, taikytą gydymą,
      — įmonėje kritusių gyvūnų, tarp jų gimusių negyvų, skrodimo rezultatus;

   h) turėti patalpas, tinkamas nuo kokios nors ligos kritusių gyvūnų kūnams laikyti;

   i) būti stebimi oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo, kuris privalo atlikti bent du sveikatos patikrinimus per metus.

      Sveikatos tikrinimus sudaro:

      — vienas visų įmonės gyvūnų patikrinimas,

      — visų rūšių gyvūnų, galinčių susirgti A ir B prieduose ([2]) nurodytomis ligomis, bandinių paėmimas arba kiti metodai šioms ligoms nustatyti. Šie bandiniai turi būti tiriami patvirtintoje laboratorijoje, siekiant nustatyti, ar juose nėra kiekvienai A priede nurodytai gyvūnų rūšiai būdingų ligų sukėlėjų. Bandiniai gali būti imami ištisus metus.

        Sveikatos tikrinimo metu paimtuose bandiniuose, atlikus laboratorinius tyrimus, neturi būti aptikta jokių minėtų ligų sukėlėjų,

      — duomenų, kurie turi būti užrašomi, nagrinėjimas.

2. Patvirtinimas išlieka, jeigu laikomasi šių reikalavimų:

   a) į įmonę patekę gyvūnai privalo būti įsigyti kitame patvirtintame centre, institute arba įstaigoje;

   b) jeigu gyvūnai, kuriems taikoma Direktyva 64/432/EEB, yra laikomi patvirtintame centre, institute arba įstaigoje, jie gali būti išvežti iš įmonės tik esant valstybės kontrolei;

   c) sveikatos patikrinimai patvirtintame centre, institute arba įstaigoje turi būti atliekami du kartus per metus, laikantis šio priedo 1 dalies h punkto reikalavimų;

   d) atlikus laboratorinius bandinių tyrimus, neturi būti aptikta ligų, nurodytų A ir B prieduose ([2]), sukėlėjų;

([1]) Atsakingo už tai, kad kiekvieną dieną būtų laikomasi šioje direktyvoje nurodytų gyvūnų sveikatos reikalavimų.
([2]) Jeigu tai yra viena iš ligų, apie kurią toje valstybėje narėje būtina pranešti.

e) apie visus įtartinus mirties atvejus arba bet kokius kitus simptomus, leidžiančius įtarti, kad gyvūnai yra užsikrėtę viena ar daugiau ligų, nurodytų A ir B prieduose ([1]), turi būti nedelsiant pranešta kompetentingai institucijai.

3. Patvirtinimas gali būti sustabdytas, sugrąžintas arba panaikintas esant tokioms aplinkybėms:

a) tais atvejais, kai pranešama tai, kas apibrėžta šio priedo 2 dalies d punkte, kompetentinga institucija laikinai sustabdo jau patvirtinto centro, įstaigos arba instituto patvirtinimą;

b) bandinys, paimtas iš įtartino gyvūno, siunčiamas į patvirtintą laboratoriją patikrinti, ar jame yra ligų sukėlėjų. Tyrimo rezultatai nedelsiant siunčiami kompetentingai institucijai;

c) įtarus, kad sergama viena iš A ir B prieduose ([1]) nurodytų ligų, apie tai informuojamas valstybės departamentas, kuris, atsižvelgęs į laboratorinius tyrimų duomenis, nurodo atlikti epizootologinį tyrimą, skirti apsaugos nuo tokios ligos priemones ir panaikinti patvirtinimą, tarsi apie tokią ligą jau būtų buvę pranešta, remdamasis direktyva, reglamentuojančia šios srities priemones, kurių turi būti imtasi prekiaujant gyvūnais ir apsaugant nuo tokių ligų;

d) tais atvejais, kai tyrimais nenustatoma jokių tokių ligų sukėlėjų požymių, valstybės departamentas grąžina patvirtinimą;

e) įstaiga, institutas arba centras tvirtinami iš naujo tik tuo atveju, jeigu sunaikinus infekcijos šaltinius vėl laikomasi šio priedo 1 dalyje nurodytų reikalavimų;

f) kompetentinga institucija informuoja Komisiją apie patvirtinimo sustabdymą, grąžinimą arba panaikinimą.

([1]) Jeigu tai yra viena iš ligų, apie kurią toje valstybėje narėje būtina pranešti.

D PRIEDAS

I SKYRIUS

I. *Reikalavimai, reglamentuojantys spermos surinkimo centrų tvirtinimą*

Spermos surinkimo centrai privalo:

1) būti prižiūrimi centro veterinarijos gydytojo;

2) turėti skirtingas ir atskiras patalpas, skirtas:
   — gyvūnams laikyti ir izoliuoti,
   — spermai rinkti,
   — valymo ir dezinfekavimo įrenginiams laikyti,
   — spermai paruošti,
   — spermai laikyti;

3) būti pastatyti arba stovėti atskirai, kad nebūtų jokio sąlyčio su gyvūnais, esančiais už centro ribų;

4) turėti 2 punkte aprašytas patalpas, kurias lengva valyti ir dezinfekuoti.

II. *Spermos surinkimo centrų priežiūros reikalavimai*

Spermos surinkimo centrai privalo:

1) būti prižiūrimi, kad būtų garantuota, jog juose laikomi tik tie gyvūnai, iš kurių turi būti paimta sperma. Tačiau šiuose centruose gali būti ir kitų naminių gyvūnų, jeigu jie atitinka bendruosius toliau nustatytus reikalavimus;

2) būti prižiūrimi, kad būtų garantuota, jog pildomi registravimo žurnalai, kuriuose nurodoma:
   — gyvūnų, esančių centre, tapatumas,
   — gyvūnų judėjimas (atvykimas ir išvykimas),
   — atlikti sveikatos patikrinimai,
   — ligos istorija,
   — spermos paskirties vieta,
   — spermos saugykla;

3) bent dukart per metus būti apžiūrėti oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo, kad būtų garantuota, jog laikomasi patvirtinimo ir priežiūros reikalavimų;

4) samdyti kompetentingus darbuotojus, tinkamai apmokytus dezinfekavimo ir higienos metodų, kuriuos taikant galima išvengti ligos plitimo;

5) būti prižiūrimi, kad būtų garantuota, jog:
   — sperma yra renkama, ruošiama ir saugoma tik patalpose, įrengtose atskirai tik šiems tikslams,
   — visi įrankiai, naudojami spermai paimti iš gyvūno donoro arba jai paruošti, yra tinkamai dezinfekuojami arba sterilizuojami prieš kiekvieną jų panaudojimą,
   — priemonės, skirtos spermai laikyti arba vežti, prieš naudojimą dezinfekuojamos arba sterilizuojamos;

6) įsitikinti, kad:
   — spermai paruošti naudoja gyvūninės kilmės produktus (priedus arba skiediklius), kurie nekelia jokio pavojaus sveikatai arba kurie prieš tai buvo paruošti, kad būtų išvengta tokio pavojaus,
   — naudoja kriogeninį agentą, kuris prieš tai nebuvo panaudotas kitiems gyvūninės kilmės produktams;

7) garantuoti, kad kiekvienas spermos kiekis būtų identifikuotas taip, kad būtų galima nustatyti surinkimo datą, gyvūno donoro veislę ir tapatumą, taip pat patvirtinto centro, kuriame buvo surinkta sperma, pavadinimą.

II SKYRIUS

Reikalavimai, kurių turi būti laikomasi surinkimo centruose

Reikalavimai, taikomi priimant vyriškos lyties donorus

A. ERŽILAI

Sperma gali būti imama tik iš tų eržilų, kurie, kaip tvirtina oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, atitinka toliau pateiktus reikalavimus:

1) spermos surinkimo metu jie privalo būti sveiki;

2) jie turi atitikti Direktyvos 90/426/EEB reikalavimus ir būti įsigyti ūkiuose, kurie taip pat atitinka tuos reikalavimus;

3) per 60 dienų, likusių iki pirmojo spermos rinkimo, jiems turi būti atlikti šie tyrimai, o jų rezultatai turi būti neigiami:

   a) arklinių šeimos gyvūnų infekcinei anemijai nustatyti – agaro gelio imunodifuzinis tyrimas, žinomas kaip *Coggins* tyrimas;

   b) virusiniam arteritui nustatyti – serumo neutralizavimo tyrimas (atskiedžiama mažiau nei vienu ketvirtadaliu), kurio rezultatas turi būti neigiamas, papildomai atliekant virusologinį visos spermos tyrimą;

   c) arklinių šeimos gyvūnų kontaginiam metritui nustatyti – tyrimas, išskiriant *Taylorella equigenitalis* mikrobą, arba bent jau bandinių, paimtų iš šlapimo kanalo ir dar neišmestos sėklos skysčio, tyrimas.

   Šių tyrimų išvada turi būti patvirtinta kompetentingos institucijos pripažintoje laboratorijoje.

   Šios dalies 3 punkto pradžioje nurodytu laiku ir spermos surinkimo metu eržilai negali būti kergiami.

B. AVINAI IR OŽIAI

1. Sperma gali būti renkama tik iš tų centruose arba ūkiuose laikomų avinų ir ožių, kurie, kaip tvirtina oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, atitinka toliau pateiktus reikalavimus:

   a) spermos surinkimo dieną jie turi būti sveiki;

   b) jie turi atitikti reikalavimus, nustatytus Direktyvos 91/68/EEB dėl Bendrijos vidaus prekybos 4, 5 ir 6 straipsniuose.

   Be to, gyvūnams donorams per trisdešimt dienų iki spermos ėmimo turi būti atlikti šie tyrimai, o jų rezultatai turi būti neigiami:

   — bruceliozės (*B. melitensis*) tyrimas, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB C priedo reikalavimų,

   — infekcinio epididimito (*B. ovis)* tyrimas, atliktas laikantis pagal Direktyvos 91/68/EEB D priedo reikalavimų,

   — pasienio ligos viruso tyrimas;

   c) jiems turi būti atlikti reikiami tyrimai arba jie turi būti tikrinami, kad būtų garantuota, jog laikomasi šio punkto a ir b papunkčių reikalavimų.

2. Tyrimai, nurodyti 1 punkte, turi būti atliekami valstybės narės patvirtintoje laboratorijoje.

C. Jeigu nors vieno A arba B dalyse nurodyto tyrimo rezultatai yra teigiami, gyvūnas turi būti izoliuotas, o sperma, paimta iš jo po paskutiniojo tyrimo, kurio rezultatas neigiamas, negali būti teikiama rinkai. Toks pat reikalavimas taikomas spermai, kuri ūkyje arba surinkimo punkte buvo paimta iš kitų gyvūnų po tos dienos, kai atliktų tyrimų rezultatai pasirodė esą teigiami. Prekybos negalima atnaujinti tol, kol nebus susigrąžintas iki tol buvęs centro sveikatos statusas.

III SKYRIUS

Reikalavimai, kurie turi būti taikomi spermai, kiaušialąstėms ir embrionams

Sperma, kiaušialąstės ir embrionai turi būti surinkti, paruošti, išplauti ir užkonservuoti biologiniu produktu, kuriame nėra gyvų mikroorganizmų, laikantis šių principų:

a) kiaušialąstės ir embrionai turi būti plaunami laikantis šios direktyvos 11 straipsnio 3 dalies reikalavimų. Skaidrusis apvalkalas turi būti paliktas neliestas iki plovimo ir po jo. Vienu metu gali būti plaunami tik vieno ir to paties donoro kiaušialąstės ir embrionai. Išplovus turi būti ištirtas kiekvienos kiaušinėlio arba embriono skaidrusis apvalkalas, apžiūrint visą jo bent 50 kartų padidintą paviršiaus plotą, ir patvirtinta, kad jis yra nepaliestas ir nėra jokių prie jo prilipusių svetimkūnių;

b) terpės ir tirpalai, naudojami kiaušialąstėms ir embrionams surinkti, atšaldyti ir konservuoti, turi būti sterilizuoti laikantis patvirtintų būdų, kaip nurodyta 11 straipsnio 3 dalyje, ir tvarkomi taip, kad išliktų sterilūs. Į surinkimo, plovimo ir konservavimo terpes antibiotikai turi būti dedami laikantis išsamių taisyklių, kurios turi būti nustatytos 26 straipsnyje nurodyta tvarka;

c) visos medžiagos, naudojamos kiaušialąstėms arba embrionams surinkti, tvarkyti, plauti, užšaldyti ir konservuoti, prieš naudojimą turi būti sterilizuojamos;

d) jie, laikantis 11 straipsnio 2 dalies reikalavimų, turi būti ištirti atliekant papildomus tyrimus, nustatytus 26 straipsnyje nurodyta tvarka, ypač surenkant arba plaunant skysčius, siekiant nustatyti, ar juose nėra patogenų;

e) jie turi būti laikomi steriliuose induose (ampulėse, šiaudeliuose, kurie yra tinkamai identifikuoti metodu, nustatytu laikantis 26 straipsnyje nurodytos tvarkos):

— kuriuose būtų produktai tik iš vieno moteriškos arba vyriškos lyties donoro,

— kurie, naudojant alkoholį arba stiprios koncentracijos skystą azotą, užplombuojami tuo metu, kai vyksta užšaldymas, ir ant kurių užklijuojama etiketė,

ir sudedami į sterilizuotus skysto azoto konteinerius, kuriuose produktams nėra jokio pavojaus būti užterštiems;

f) jie turi būti laikomi patvirtintomis sąlygomis mažiausiai 30 dienų iki išsiuntimo;

g) jie turi būti vežami kolbose, kurios prieš naudojimą buvo išplautos, dezinfekuotos arba sterilizuotos.

IV SKYRIUS

Moteriškos lyties donorai

Moteriškos lyties gyvūnai gali būti naudojami kaip embrionų ir kiaušialąsčių donorai tik tuo atveju, jeigu jie, kaip tvirtina oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, atitinka direktyvų dėl prekybos Bendrijos viduje gyvūnais, skirtais veislei, ir tokios veislės produkcijos reikalavimus, būtent Direktyvą 64/432/EEB dėl kiaulių, Direktyvą 90/426/EEB dėl arklinių šeimos gyvūnų ir Direktyvą 91/68/EEB dėl avių ir ožkų rūšių gyvūnų, ir yra įsigyti iš bandų, kurios taip pat atitinka minėtus reikalavimus.

E PRIEDAS

SERTIFIKATAS

EUROPOS BENDRIJA

1. Eksportuotojas (adresas ir pavadinimas) 3. Importuotojas (adresas ir pavadinimas)	**SVEIKATOS SERTIFIKATAS** **Nr.** **ORIGINALAS (a)** 2. Kilmės valstybė narė 4. KOMPETENTINGA INSTITUCIJA
	5. Adresas: — kilmės ūkio arba oficialiai patvirtintos kilmės įstaigos, instituto arba centro (b) — paskirties ūkio arba prekiautojo, arba oficialiai patvirtintos kilmės įstaigos, instituto arba centro (b)
6. Pakrovimo vieta 7. Transporto priemonė	
8. Rūšys	
9. Gyvūnų (avilių arba bičių motinėlių kartu su bitėmis palydovėmis) (b) skaičius	
10. Siuntos tapatumo nustatymas	
11. TVIRTINU (c) Užpildyta ..... (vieta) (data).	Parašas: Pavardė (spausdintinėmis raidėmis): Mokslo laipsnis ir pareigos:

(a) Kiekvienai siuntai būtina pateikti atskirą sertifikatą, o sertifikato originalas privalo lydėti siuntą iki galutinės paskirties vietos; sertifikatas galioja 10 dienų.
(b) Nereikalinga išbraukti.
(c) Užpildyti per 24 valandas iki gyvūnų pakrovimo, vadovaujantis Direktyvos 92/65/EEB 5–11 straipsniais.